

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind exercitarea profesiei de asistent medical și a profesiei de moașă, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Secțiunea 1

Exercitarea profesiei de asistent medical și a profesiei de moașă

Art. 1. – Profesia de asistent medical și profesia de moașă se exercită, pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi, de către persoanele fizice posesoare ale unui titlu oficial de calificare în profesia de asistent medical și, respectiv, posesoare ale unui titlu oficial de calificare în profesia de moașă. Acestea pot fi:

- a) cetățeni ai statului român;
- b) cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai

Confederației Elvețiene;

c) soțul și descendenții de gradul I aflați în întreținerea unui cetățean al unuia dintre statele prevăzute la lit. b), care desfășoară legal activități salarizate sau nesalarizate pe teritoriul României, indiferent de cetățenia lor;

d) beneficiarii statutului de rezident pe termen lung, acordat conform normelor Uniunii Europene de către unul din statele prevăzute la lit. b).

Art. 2. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) expresia *cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene* desemnează, prin asimilare, și persoanele aflate în situațiile prevăzute la art. 1 lit. c) și d);

b) în mod exclusiv, prin expresia *stat membru de origine sau de proveniență* și, după caz, *stat membru gazdă* se înțelege un stat membru al Uniunii Europene, un stat aparținând Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană;

c) expresia *asistent medical* desemnează asistentul medical generalist și asistenții medicali formați în celelalte specialități prevăzute de normele privind definirea titlurilor profesionale și a domeniilor de activitate a acestora. Termenul de *moașă* desemnează persoana care deține un titlu oficial de calificare în profesia de moașă, prevăzut în anexa nr. 2, și acordă îngrijirile de sănătate ale căror conținut și caracteristici sunt prevăzute la art. 6;

d) prin *titlu oficial de calificare în profesia de asistent medical* se înțeleg diplomele prevăzute în anexa nr. 1, iar prin *titlu oficial de calificare în profesia de moașă* se înțeleg diplomele prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. – (1) Titlurile oficiale de calificare în profesia de asistent medical și titlurile oficiale de calificare în profesia de moașă obținute în afara României, a statelor membre ale Uniunii

Europene, a statelor aparținând Spațiului Economic European sau în afara Confederației Elvețiene se echivalează potrivit legii.

(2) Excepție de la prevederile alin. (1) fac titlurile oficiale de calificare în profesia de asistent medical generalist și titlurile oficiale de calificare în profesia de moașă, care au fost recunoscute de unul din aceste state.

Art. 4. – (1) Activitățile specifice profesiei de asistent medical se exercită în România cu titlurile profesionale, prevăzute în anexa nr. 1 lit. C, corespunzător calificării profesionale însușite.

(2) Activitățile de îngrijiri de sănătate care au ca scop asigurarea sănătății materne și a nou-născutului se exercită în România cu titlul profesional de moașă, prevăzut în anexa nr. 2 lit. B.

(3) Prevederile alin. (1)-(2) se aplică și cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care dețin un titlu oficial de calificare în profesia de asistent medical, respectiv în profesia de moașă, și care exercită profesia în România.

Art. 5. – Conținutul și caracteristicile activităților de asistent medical generalist sunt:

a) determinarea nevoilor de îngrijiri generale de sănătate și furnizarea îngrijirilor generale de sănătate, de natură preventivă, curativă și de recuperare, conform normelor elaborate de către Ministerul Sănătății, în colaborare cu Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România;

b) administrarea tratamentului, conform prescripțiilor medicului;

c) protejarea și ameliorarea sănătății, elaborarea de programe și desfășurarea de activități de educație pentru sănătate și facilitarea acțiunilor pentru protejarea sănătății în grupuri considerate cu risc;

d) participarea asistenților medicali generaliști abilitați ca

formatori, la pregătirea teoretică și practică a asistenților medicali generaliști în cadrul programelor de formare continuă;

e) desfășurarea opțională a activităților de cercetare, în domeniul îngrijirilor generale de sănătate, de către asistenții medicali generaliști licențiați;

f) pregătirea personalului sanitar auxiliar;

g) participarea la protejarea mediului ambiant;

h) întocmirea de rapoarte scrise referitoare la activitatea specifică desfășurată.

Art. 6. – Conținutul și caracteristicile activităților de moașă sunt:

a) constatarea existenței sarcinii și efectuarea examenelor necesare, în vederea monitorizării evoluției sarcinii normale;

b) prescrierea sau recomandarea examinărilor necesare, în vederea diagnosticării timpurii a sarcinii cu risc;

c) asigurarea pregătirii complete a mamei pentru naștere, desfășurarea activităților de educație pentru sănătate, inițierea și desfășurarea programelor de pregătire a viitorilor părinți;

d) acordarea sfaturilor de igienă și nutriție;

e) administrarea tratamentului, conform prescripțiilor medicului;

f) îngrijirea și asistarea parturientei în timpul desfășurării travaliului și urmărirea stării intrauterine a fătului, prin mijloace clinice și tehnice adecvate;

g) asistarea nașterii normale, la domiciliu sau în unități sanitare, dacă este vorba de prezentație craniană, efectuând, la nevoie, epiziotomia, iar în caz de urgență, asistarea nașterii în prezentație pelviană;

h) identificarea, la mamă și la copil, a semnelor care anunță anomalii și care necesită intervenția medicului, pe care îl asistă în aceste situații;

i) adoptarea măsurilor de urgență care se impun, în absența medicului, pentru extracția manuală a placentei, urmată, eventual, de control uterin manual;

j) examinarea nou-născutului, pe care îl preia în îngrijire, inițierea măsurilor care se impun în caz de nevoie și practică,

dacă este necesar, reanimarea imediată;

k) preluarea în îngrijire a parturientei, monitorizarea acesteia în perioada postnatală și acordarea tuturor recomandărilor necesare mamei cu privire la îngrijirea nou-născutului, pentru asigurarea dezvoltării acestuia în cele mai bune condiții;

l) întocmirea rapoartelor scrise referitoare la activitatea desfășurată;

m) asigurarea informării și consilierii în materie de planificare familială;

n) participarea la pregătirea teoretică și practică a moașelor, precum și la pregătirea personalului sanitar auxiliar;

o) desfășurarea opțională a activităților de cercetare, de către moașele licențiate.

Art. 7. – (1) Activitățile prevăzute la art. 5 și 6 se exercită cu asumarea responsabilității asistentului medical generalist și a moașei privind planificarea, organizarea, evaluarea și furnizarea serviciilor, în calitate de salariat și/sau de liber profesionist.

(2) Activitățile desfășurate de asistenții medicali formați în celelalte specialități se exercită cu responsabilitate, în ceea ce privește totalitatea actelor și tehnicilor care fac obiectul specialității, furnizate în calitate de salariat și/sau de liber profesionist.

Art. 8. – Controlul și supravegherea profesiei de asistent medical și a profesiei de moașă se realizează de Ministerul Sănătății și de Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România, denumite în continuare *autorități competente române*.

Art. 9. – Profesia de asistent medical și, respectiv, profesia de moașă se poate exercita de către persoanele prevăzute la art. 1, care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt posesoare ale unui titlu oficial de calificare de asistent medical, prevăzut în anexa nr. 1, pentru profesia de asistent medical, respectiv sunt posesoare ale unui titlu oficial de calificare de moașă, prevăzut în anexa nr. 2, pentru profesia de

moașă;

b) sunt apte, din punct de vedere medical, pentru exercitarea profesiei;

c) sunt autorizate de către Ministerul Sănătății;

d) nu au fost condamnate definitiv pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra umanității sau vieții în împrejurări legate de exercitarea profesiei sau persoanele pentru care a intervenit reabilitarea.

Art. 10. – (1) Autorizarea exercitării profesiei de asistent medical și autorizarea exercitării profesiei de moașă pe teritoriul României se fac conform reglementărilor privind înscrierea în Registrul unic național al Asistenților Medicali și Moașelor, elaborate de Ministerul Sănătății, în colaborare cu Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România.

(2) Autorizația de liberă practică se acordă de către Ministerul Sănătății, pe baza următoarelor acte:

a) titlurile oficiale de calificare în profesia de asistent medical și, respectiv, titlurile oficiale de calificare în profesia de moașă, prevăzute de prezenta lege;

b) certificatul de cazier judiciar;

c) certificatul de sănătate fizică și psihică;

d) avizul Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România.

(3) Asistenții medicali generaliști, precum și moașele cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în România, exercită profesia pe baza documentelor emise de autoritățile competente române, conform art. 30.

(4) În caz de prestare temporară de servicii pe teritoriul României, asistenții medicali generaliști și, respectiv, moașele cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul din aceste state, sunt exceptați de la obligativitatea obținerii autorizației de liberă practică a profesiei. Accesul la activitățile de asistent medical generalist și, respectiv, de moașă, pe durata prestării serviciilor, se face conform

prevederilor art. 34.

Art. 11. – (1) Asistenții medicali și moașele își desfășoară activitatea conform pregătirii profesionale, în sistem public și/sau în sectorul privat, precum și în colaborare cu furnizorii de servicii de îngrijiri de sănătate.

(2) Activitatea asistenților medicali și a moașelor se desfășoară în cadrul echipei medicale sau independent pentru îngrijiri de sănătate. Asistentul medical și moașa recunosc rolul celorlalți membri ai echipei medicale și participă la menținerea relațiilor amiabile în cadrul acesteia.

(3) Asistenții medicali și moașele care întrunesc condițiile prevăzute la art. 1 și sunt stabiliți în România își pot desfășura activitatea și ca titulari sau asociați ai cabinetelor de practică independentă pentru îngrijiri de sănătate.

Art. 12. – (1) În exercitarea profesiei, asistentul medical și moașa nu sunt funcționari publici.

(2) Asistentul medical licențiat și moașa licențiată pot fi cadre didactice universitare în instituții de învățământ superior care pregătesc asistenți medicali sau moașe, precum și personal de cercetare în instituții de cercetare.

Art. 13. – (1) Angajarea și promovarea profesională sau administrativă a asistentului medical și a moașei în sistemul sanitar public și privat se realizează în condițiile legii.

(2) Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională, protecția asistentului medical și a moașei se face de către angajator, prin societățile de asigurări. În cazul exercitării profesiei de liberă practică independentă pentru îngrijiri de sănătate, asistentul medical și moașa sunt obligați să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

Art. 14. – (1) În cazul în care un asistent medical sau o moașă își întrerupe activitatea profesională pe o perioadă mai mare de

5 ani, Ordinul Asistenților Medicali și Moaşelor din România va reatesta competența profesională a acestuia, în vederea reluării activității.

(2) Procedura privind modalitățile și condițiile de verificare și atestare a nivelului profesional se stabilesc de către Ministerul Sănătății și Consiliul Național al Ordinului Asistenților Medicali și Moaşelor din România.

(3) Prevederile alin.(1) se aplică și asistenților medicali și moaşelor cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți pe teritoriul României.

Art. 15. – Ordinul Asistenților Medicali și Moaşelor din România, prin președintele filialei respective, este în drept să sesizeze, după caz, organele judiciare sau autoritățile competente, pentru urmărirea și trimiterea în judecată a persoanelor care își atribuie sau care întrebuințează fără drept titlul ori calitatea de asistent medical sau de moașă ori care practică profesia în mod nelegal.

Art. 16. – În exercitarea profesiei, asistentul medical și moașa trebuie să respecte demnitatea ființei umane.

Art. 17. – Asistentul medical și moașa sunt obligați să păstreze secretul profesional, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art. 18. – Asistentul medical și moașa au obligația de a lua măsuri de acordare a primului ajutor, indiferent de persoană, loc sau situație.

*Secțiunea a 2-a**Formarea în profesia de asistent medical și în profesia de moașă*

Art. 19. – (1) Pregătirea asistenților medicali generaliști, a moașelor și asistenților medicali de alte specialități se realizează prin următoarele forme de învățământ:

- a) învățământ superior medical de scurtă și lungă durată;
- b) învățământ sanitar postliceal, cu o durată de 3 ani.

(2) Absolventul școlii sanitare postliceale este denumit *asistent medical cu studii postliceale* sau *asistent medical generalist*. Absolventul colegiului medical este denumit *asistent medical cu studii superioare de scurtă durată* sau *asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată*. Absolventul învățământului superior medical de lungă durată este denumit *asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată* și, respectiv *moașă*, în conformitate cu anexele nr. 1 și 2.

(3) Certificatul de asistent medical, diploma de asistent medical, respectiv diploma de licență vor menționa competența profesională dobândită.

(4) Planurile de învățământ și curricula de pregătire pentru formele de învățământ prevăzute la alin. (1) sunt diferențiate.

Art. 20. – (1) În învățământul postliceal sanitar se pot înscrie absolvenții de liceu cu certificat de absolvire sau diplomă de bacalaureat.

(2) Asistenții medicali și moașele, absolvenți ai școlilor sanitare postliceale cu diplomă de bacalaureat, pot accede în colegii universitare cu profil medico-farmaceutic uman și facultăți de asistenți medicali, respectiv în facultăți de moașe, în condițiile legii, cu posibilitatea echivalării studiilor efectuate în învățământul medical preuniversitar, în condițiile stabilite de senatele universitare, conform reglementărilor în vigoare privind autonomia universitară.

Art. 21. – Absolvenții de învățământ superior medical cu o durată de 4 ani, care promovează examenul de licență, primesc diplomă de licență și pot urma studii postuniversitare.

Art. 22. – Specializările și cifrele anuale de școlarizare pentru școlile postliceale sanitare de stat, colegiile universitare cu profil medico-farmaceutic uman, pentru facultățile de asistenți medicali licențiați și pentru facultățile de moașe se stabilesc de către Ministerul Sănătății și Ministerul Educației și Cercetării, pe baza propunerilor unităților de învățământ preuniversitar de profil și ale senatelor universitare ale instituțiilor de învățământ superior.

Art. 23. – Colegiile universitare cu profil medico-farmaceutic uman, facultățile de asistenți medicali generaliști și facultățile de moașe funcționează în componența actualelor universități de medicină și farmacie acreditate și în structura instituțiilor de învățământ superior, acreditate conform legii.

Art. 24. – Pregătirea practică a cursanților din școlile postliceale de profil, a studenților din colegiile universitare medicale, facultățile de asistenți medicali licențiați și facultățile de moașe se desfășoară în unități sanitare stabilite de către Ministerul Sănătății, atât pentru învățământul public, cât și pentru cel privat.

Art. 25. – Formarea continuă a asistenților medicali și a moașelor se face în instituții abilitate de către Ministerul Sănătății, conform legii.

Art. 26. – Ministerul Educației și Cercetării, în colaborare cu Ministerul Sănătății, este autorizat ca, în funcție de dinamica sectorului sanitar, să stabilească noi specialități pentru pregătirea asistenților medicali.

Art. 27. – Școlile sanitare postliceale, publice sau private, respectiv colegiile universitare medicale, precum și facultățile de asistenți medicali licențiați și facultățile de moașe sunt supuse procesului de evaluare, autorizare și acreditare, potrivit legii.

CAPITOLUL II

Dispoziții privind exercitarea, pe teritoriul României, a profesiei de asistent medical generalist și a profesiei de moașă, de către asistenții medicali generalişti și moașele cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene

Secțiunea 1

Dispoziții privind facilitarea dreptului de stabilire

Art. 28. – La intrarea în profesie, asistenții medicali generalişti și moașele, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene vor prezenta autorităților competente române certificatul cazierului judiciar emis de statul membru de origine sau de proveniență ori, în lipsa acestuia, un document echivalent emis de acel stat.

Art. 29. – (1) Pentru accesul la una din activitățile profesionale sau pentru exercitarea acesteia, asistenții medicali generalişti și moașele, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, vor prezenta autorităților competente române certificatul de sănătate fizică și psihică, eliberat de statul membru de origine sau de proveniență.

(2) În situația în care, pentru accesul și exercitarea activității prevăzute la alin. (1), statul membru de origine sau de proveniență nu impune o astfel de cerință și, în consecință, nu emite cetățenilor săi un astfel de document, autoritățile

competente române acceptă din partea acestuia un atestat echivalent certificatului de sănătate.

Art. 30. – (1) Solicitățile asistenților medicali generaliști și moașelor cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene cu privire la accesul în România, la una din activitățile profesionale, se soluționează de către Ministerul Sănătății, în colaborare cu Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România, în termen de 3 luni de la data depunerii dosarului complet de către persoana interesată.

(2) Dosarul prevăzut la alin. (1) va cuprinde:

a) documentul de identitate;

b) titlul de calificare oficială în profesia de asistent medical generalist sau, respectiv, titlul de calificare oficială în profesia de moașă obținut în România, titlul de calificare oficială în profesia de asistent medical generalist sau, respectiv, titlul de calificare oficială în profesia de moașă obținut sau, după caz, recunoscut într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, respectiv atestatul de echivalare emis de Ministerul Educației și Cercetării în cazul titlurilor de calificare oficială în profesia de asistent medical generalist și, respectiv, în profesia de moașă, obținute într-un stat terț și care nu au fost recunoscute de unul din statele membre enumerate;

c) certificatul de sănătate sau atestatul echivalent al acestuia, emis de statul membru de origine sau de proveniență;

d) certificatul de cazier judiciar emis de statul membru de origine sau de proveniență, în cazul în care intrarea în profesie se face în România iar, în lipsa acestuia, documentul echivalent emis de statul respectiv.

(3) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri pot fi atacate la instanța de contencios administrativ.

(4) În situația prevăzută la art. 31, cererea de reexaminare suspendă termenul legal de soluționare. Autoritățile competente române vor continua procedura prevăzută la alin. (1) după primirea răspunsului din partea statului membru consultat sau

după expirarea termenului de 3 luni, prevăzut de normele Uniunii Europene pentru formularea răspunsului de către statele membre consultate în aceste situații.

Art. 31. – (1) Atunci când autoritățile competente române au cunoștință de fapte grave și precise care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de asistent medical generalist sau a profesiei de moașă în România, comise de asistenții medicali generaliști sau moașele cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, anterior stabilirii în România și în afara teritoriului său, acestea informează statul membru de origine sau de proveniență al celor în cauză.

(2) Autoritățile competente române comunică statului membru-gazdă informațiile solicitate cu privire la sancțiunile disciplinare de natură profesională sau administrativă, precum și cu privire la sancțiunile penale interesând exercițiul profesiilor de asistent medical generalist și, respectiv, de moașă, aplicate asistenților medicali generaliști și moașelor, pe durata exercitării profesiei în România.

(3) Autoritățile competente române analizează informațiile transmise de statul membru-gazdă cu privire la faptele grave și precise comise de asistenții medicali generaliști și moașele cetățeni români sau care provin din România, anterior stabilirii în statul membru-gazdă și în afara teritoriului său, fapte care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei în acel stat.

(4) Autoritățile competente române decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor pe care le întreprind în situațiile pentru care au fost sesizate și comunică statului membru gazdă în termen de 3 luni de la primirea solicitării acestuia, consecințele care rezultă cu privire la atestatele și documentele pe care le-au emis în cazurile respective.

(5) Autoritățile competente române asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Art. 32. – Documentele prevăzute la art. 28, art. 29 și art. 31 sunt valabile 3 luni de la data emiterii.

Secțiunea a 2-a

Dispoziții cu privire la libera prestare a serviciilor

Art. 33. – (1) În vederea prestării temporare de servicii în România, atunci când solicită accesul la una din activitățile profesionale, asistenții medicali generaliști și moașele cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul din aceste state, sunt înregistrați, la cerere, după o procedură simplificată, în Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România pe durata prestării temporare de servicii, în vederea aplicării prevederilor art. 37.

(2) Exercițarea activităților de asistent medical generalist și, respectiv, de moașă, în aceste situații, se face cu respectarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege pentru asistenții medicali generaliști și, respectiv, pentru moașele cetățeni români.

(3) Atunci când, pe durata prestării temporare de servicii în România, persoanele prevăzute la alin.(1) încalcă dispozițiile profesionale cu caracter disciplinar sau administrativ prevăzute de lege, autoritățile competente române informează statul membru în care cei în cauză sunt stabiliți.

Art. 34. – (1) Prestarea temporară de servicii pe teritoriul României de către asistenții medicali generaliști și de către moașele, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul din aceste state, se face pe baza următoarelor documente:

a) declarația prealabilă adresată autorităților competente române de către solicitant, declarație în care se precizează durata de prestare a activității profesionale, natura și locul de desfășurare a acesteia. În cazuri urgente, declarația poate fi

făcută în termen de maximum 7 zile de la încetarea prestării activității cu caracter urgent;

b) dovezi prin care autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit solicitantul atestă că acesta exercită legal activitățile respective pe teritoriul aceluia stat;

c) dovezi prin care autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență atestă că solicitantul este posesor al unui titlu de calificare oficială de asistent medical generalist, respectiv de moașă, prevăzut de normele Uniunii Europene pentru prestarea activităților în cauză.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) sunt valabile timp de 12 luni de la data emiterii lor.

Art. 35. – (1) În caz de prestare temporară a serviciilor care antrenează deplasarea prestatorului în România, asistenții medicali generaliști și, respectiv, moașele cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul din aceste state, sunt exceptați de la procedura de acreditare prevăzută de legislația asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a informa în prealabil Casa Națională de Asigurări de Sănătate asupra serviciilor pe care urmează să le presteze pe teritoriul României iar, în caz de urgență, în termen de maximum 7 zile de la prestarea acestora.

Art. 36. – Începând cu data aderării la Uniunea Europeană, autoritățile competente române vor retrage, după caz, temporar sau definitiv, dovezile prevăzute la art. 34 alin. (1) lit. b) eliberate asistenților medicali generaliști și, respectiv, moașelor cetățeni români, precum și asistenților medicali generaliști și, respectiv, moașelor care întrunesc condițiile prevăzute la art. 1 lit. b)-d), stabiliți în România, în cazul în care acestora li se aplică sancțiunile prevăzute de lege, cu ridicarea dreptului de liberă practică a profesiei.

Secțiunea a 3-a
Dispoziții comune cu privire la dreptul de stabilire
și libera prestare de servicii

Art. 37. – Asistenții medicali generaliști și moașele cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene care, în timpul exercitării profesiei în România, încalcă legile și regulamentele profesiei, răspund potrivit legii.

Art. 38. – (1) Asistenții medicali generaliști și, respectiv, moașele cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care exercită profesia în România, au dreptul de a atașa la titlul profesional corespunzător prevăzut la art.4 titlul legal de formare obținut în statul membru de origine sau de proveniență, în limba statului emitent și, eventual, abrevierea acestui titlu, în măsura în care nu este identic cu titlul profesional. Titlul legal de formare va fi însoțit de numele și locul instituției sau al organismului emitent.

(2) Dacă titlul respectiv de formare desemnează în România o pregătire complementară, neînsoțită de beneficiar, acesta va utiliza, în exercițiul profesiei, forma corespunzătoare a titlului, indicată de autoritățile competente române.

Art. 39. – (1) Asistenții medicali generaliști și, respectiv, moașele cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care sunt stabiliți și exercită profesia în România, au obligația de a se informa la autoritățile competente române cu privire la legislația care reglementează sectorul de sănătate, domeniul securității sociale, precum și cu privire la Codul de etică și deontologie al asistentului medical și al moașei din România.

(2) În vederea furnizării informațiilor prevăzute la alin. (1), autoritățile competente române vor organiza la nivelul structurilor teritoriale și centrale birouri de informare legislativă.

CAPITOLUL III

Organizarea și funcționarea ordinului asistenților medicali și moașelor din România

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 40. – (1) Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România se organizează și funcționează ca organizație profesională a asistenților medicali și a moașelor, nonguvernamentală, de interes public, apolitică, nonprofit, având ca obiect de activitate controlul și supravegherea exercitării profesiei de asistent medical și, respectiv, a profesiei de moașă cu drept de liberă practică.

(2) Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România are autonomie instituțională.

(3) Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România are sediul central în municipiul București.

(4) Patrimoniul Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România se constituie din bunuri mobile și imobile, dobândite în condițiile legii.

Art. 41. – În cadrul Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România se înființează Comisia de specialitate a asistenților medicali generaliști, Comisia de specialitate a moașelor, comisii de specialitate pentru celelalte specialități ale asistenților medicali, precum și Comisia de disciplină.

Secțiunea a 2-a

Atribuțiile Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România

Art. 42. – (1) Atribuțiile generale ale Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România sunt:

a) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea normelor specifice și a reglementărilor privind profesiile de asistent medical și de moașă și asigură aplicarea lor;

b) apără demnitatea și promovează drepturile și interesele profesionale ale membrilor săi, apără onoarea, libertatea și independența profesională a asistentului medical și a moașei în exercitarea profesiei;

c) supraveghează respectarea standardelor de calitate a activităților de asistent medical și, respectiv, de moașă;

d) participă, în colaborare cu Ministerul Sănătății, la elaborarea criteriilor și standardelor de evaluare a calității îngrijirilor de sănătate și asigură aplicarea acestora;

e) elaborează și adoptă Regulamentul de organizare și funcționare a Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România și Codul de etică și deontologie al asistentului medical și al moașei din România, luând măsurile necesare pentru respectarea unitară a acestora;

f) îi reprezintă pe membrii săi în relațiile cu autoritățile și instituțiile guvernamentale și neguvernamentale, interne și internaționale;

g) organizează judecarea cazurilor de abateri de la normele de etică, deontologie profesională și a cazurilor de malpraxis, în calitate de organ de jurisdicție profesională;

h) colaborează cu Ministerul Sănătății la înscrierea asistenților medicali și a moașelor în Registrul unic național al Asistenților Medicali și Moașelor din România și la actualizarea permanentă a acestuia;

i) colaborează cu Ministerul Sănătății la organizarea și desfășurarea concursurilor și examenelor pentru asistenți medicali și moașe;

j) controlează și supraveghează împreună cu Ministerul Sănătății modul de exercitare a profesiei de asistent medical și de moașă, indiferent de forma și de unitatea sanitară în care se exercită;

k) eliberează avizul necesar dobândirii autorizației de liberă practică în profesia de asistent medical, respectiv în profesia de moașă;

l) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea criteriilor și standardelor de dotare a cabinetelor de practică independentă pentru îngrijiri de sănătate;

m) reprezintă asistenții medicali și moașele, care desfășoară activități de îngrijire în cadrul sistemului de asigurări de sănătate, la elaborarea contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și a normelor de aplicare a acestuia;

n) stabilește, în funcție de gradul riscului profesional, valoarea riscului asigurat în cadrul asigurărilor de răspundere civilă pentru asistenții medicali și pentru moașe;

o) acționează, alături de instituțiile abilitate centrale sau teritoriale ca, în unitățile sanitare publice și private, să fie asigurată calitatea îngrijirilor de sănătate;

p) organizează puncte teritoriale de informare privind legislația sistemului de sănătate;

q) poate formula acțiuni în justiție în nume propriu sau în numele membrilor săi, prin structurile naționale și teritoriale;

r) elaborează ghiduri și protocoale de practică, criteriile și condițiile privind asigurarea calității îngrijirilor de sănătate pe care le propune, spre aprobare, Ministerului Sănătății.

(2) În domeniul formării profesionale, Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România are următoarele atribuții:

a) colaborează cu Ministerul Sănătății și Ministerul Educației și Cercetării la organizarea educației continue, specializării și creșterii gradului de competență profesională a asistenților medicali și moașelor;

b) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea metodologiei și tematicilor de concursuri și examene pentru asistenții medicali și pentru moașe;

c) susține activitatea și dezvoltarea cercetării științifice și organizează manifestări științifice în domeniul îngrijirilor de sănătate;

d) organizează centre de pregătire lingvistică, necesare pentru exercitarea profesiei de către asistenții medicali și moașele cetățeni ai statelor membre ai Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene.

Secțiunea a 3-a
Membrii Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din
România

Art. 43. – (1) Calitatea de membru al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România se dobândește la cerere.

(2) Calitatea de membru al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România se pierde pe durata suspendării sau în caz de retragere a dreptului de exercitare a profesiei de asistent medical sau a profesiei de moașă.

(3) Calitatea de membru este dovedită prin certificatul de membru al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România, care se eliberează la înscriere.

(4) Eliberarea certificatului de membru al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România se va face numai pentru asistenții medicali și moașele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 10.

(5) Pot deveni, la cerere, membri ai Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România și asistenții medicali și moașele cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în România.

(6) Calitatea de membru al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România o pot păstra, la cerere, și pensionarii asistenți medicali și, respectiv, moașe, care au practicat profesia.

Secțiunea a 4-a
Drepturi și obligații

Art. 44. – Membrii Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România au următoarele drepturi:

a) de a alege și de a fi ales în organele reprezentative ale Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România, în condițiile prezentei legi;

b) de a avea acces la toate datele care privesc organizarea administrativă a Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din

România și a filialelor acestuia;

c) de a se adresa nemijlocit tuturor organelor Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România, naționale sau teritoriale, și de a primi informațiile solicitate;

d) de a participa la acțiunile organizate de Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România și de a fi informat despre desfășurarea acestora;

e) de a participa la programe de perfecționare pentru asistenții medicali și pentru moașe;

f) de a contesta sancțiunile primite în termen de 30 zile de la comunicarea lor, conform prevederilor prezentei legi;

g) dreptul persoanelor care exercită funcții de conducere la nivel teritorial sau național în structurile Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România, de a-și menține locul de muncă pe perioada în care îndeplinesc funcțiile respective;

h) de a li se acorda, de către Consiliul național, pentru merite deosebite, recompense, diplome de onoare și de excelență, la propunerea Biroului executiv al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România, precum și calitatea de membru de onoare;

i) de a beneficia de asistență medicală gratuită și medicamente gratuite atât personal, cât și pentru membrii lor de familie.

Art. 45. – (1) Membrii Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România au următoarele obligații:

a) să respecte reglementările legale privind exercitarea profesiei;

b) să respecte Statutul Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România privind exercitarea profesiilor de asistent medical și de moașă, precum și Regulamentul de organizare și funcționare a Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România;

c) să respecte și să aplice prevederile Codului de etică și deontologie al asistentului medical și al moașei din România, manifestând un comportament demn în exercitarea profesiei;

d) să se abțină de la orice faptă menită a aduce prejudicii

Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România sau prestigiului profesiei de asistent medical și profesiei de moșă;

e) să participe la adunările generale ale filialelor din care fac parte;

f) să apere reputația și interesele legitime ale asistenților medicali și moșelor;

g) să facă dovada cunoașterii normelor de deontologie profesională și a celor care reglementează organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România;

h) să respecte Statutul Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România, Codul de etică și deontologie al asistentului medical și al moșei din România, hotărârile organelor de conducere ale Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România și regulamentele profesiei; să rezolve sarcinile ce le-au fost încredințate în calitate de membri sau reprezentanți ai Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România;

i) să nu aducă prejudicii reputației Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România și să acționeze pe toată durata exercitării profesiei în vederea creșterii gradului de pregătire profesională.

(2) În vederea creșterii gradului de pregătire profesională, asistenții medicali și moșele sunt obligați să efectueze cursuri de pregătire și alte forme de educație continuă acreditate. La cumularea numărului de credite stabilit în acest sens de către Ordinul Asistenților Medicali și Moșelor din România se iau în calcul programele, precum și celelalte forme de educație continuă avizate de către acesta.

(3) Asistenților medicali și moșelor care nu realizează, pe parcursul a 3 ani, numărul minim de credite stabilit de Consiliul Național al Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România li se poate suspenda dreptul de liberă practică, până la realizarea numărului de credite respectiv.

Secțiunea a 5-a
Organizarea la nivel teritorial și național

A. Organizarea la nivel teritorial

Art. 46. – (1) Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România este organizat la nivel național și județean, respectiv al municipiului București, și funcționează prin filialele județene și a municipiului București.

(2) Filialele județene și filiala municipiului București nu au personalitate juridică și beneficiază de autonomie organizatorică și funcțională, în limitele prevăzute de Statutul și reglementările Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România.

(3) Sediul filialei județene este în orașul de reședință a județului, respectiv în municipiul București, pentru filiala municipiului București.

Art. 47. – Organele de conducere ale filialei județene, respectiv a municipiului București sunt:

- a) adunarea generală a asistenților medicali și moașelor;
- b) consiliul județean, respectiv al municipiului București;
- c) biroul consiliului județean, respectiv al municipiului București;
- d) președintele.

Art. 48. – (1) Adunarea generală este constituită din reprezentanții tuturor asistenților medicali și moașelor cu drept de liberă practică înscriși în filiala respectivă, conform normei de reprezentare de 1 la 50.

(2) Adunarea generală alege prin vot secret, cu majoritate simplă, membrii consiliului județean, respectiv ai Consiliului municipiului București, în prezența a cel puțin 2/3 din numărul total al reprezentanților aleși.

Art. 49. – (1) Consiliile județene au un număr de membri proporțional cu numărul asistenților medicali și, respectiv,

moaşelor, înscrişi în Ordinul Asistenţilor Medicali şi Moaşelor din România, după cum urmează:

- a) până la 1.000 asistenţi medicali şi moaşe înscrişi - 11 membri;
- b) între 1.001 - 2.000 asistenţi medicali şi moaşe înscrişi - 15 membri;
- c) între 2.001 - 4.000 asistenţi medicali şi moaşe înscrişi - 19 membri;
- d) peste 4.000 asistenţi medicali şi moaşe înscrişi - 21 membri.

(2) Consiliul municipiului Bucureşti este format din 25 de membri.

(3) Alegerile sunt validate în prezenţa a $\frac{2}{3}$ din numărul total al reprezentanţilor în adunarea generală. În cazul în care la adunarea generală la care au loc alegeri nu este prezent un număr de $\frac{2}{3}$ din numărul total al reprezentanţilor, în termen de două săptămâni se va organiza o altă adunare generală pentru alegeri, al cărui rezultat va fi validat, indiferent de numărul participanţilor.

(4) Consiliul judeţean, respectiv al municipiului Bucureşti va alege dintre membrii săi un birou format din: un preşedinte, 2 vicepreşedinţi şi un secretar.

B. Organizarea la nivel naţional

Art. 50. – (1) Organele de conducere ale Ordinului Asistenţilor Medicali şi Moaşelor din România la nivel naţional sunt:

- a) Adunarea generală naţională;
- b) Consiliul naţional;
- c) Biroul executiv;
- d) Preşedintele.

(2) Organele de conducere ale Ordinului Asistenţilor Medicali şi Moaşelor din România îşi desfăşoară activitatea în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 51. – (1) Adunarea generală naţională este constituită din reprezentanţii aleşi la nivel judeţean şi al municipiului Bucureşti, conform normei de un reprezentant la 500 de membri.

(2) Adunarea generală naţională alege prin vot secret, cu

majoritate simplă, membrii Consiliului Național al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România, în prezența a cel puțin $2/3$ din numărul total al reprezentanților aleși. În cazul în care, la adunarea generală națională la care au loc alegeri, nu este prezent un număr de $2/3$ din numărul total al reprezentanților, în termen de două săptămâni se va organiza o altă adunare generală națională de alegeri, al cărui rezultat va fi validat, indiferent de numărul participanților.

(3) Adunarea generală națională adoptă, în prezența a cel puțin $2/3$ din numărul total al reprezentanților aleși, Codul de etică și deontologie al asistentului medical și al moașei din România, Regulamentul de organizare și funcționare a Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România, precum și Statutul Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România.

Art. 52. – (1) Consiliul național este alcătuit din câte 2 reprezentanți ai fiecărui județ, respectiv 4 reprezentanți ai municipiului București și câte un reprezentant din ministerele cu rețea sanitară proprie, aleși de către Adunarea generală națională.

(2) Consiliul național este legal constituit în prezența a jumătate plus unu din numărul membrilor săi și hotărăște cu majoritate simplă.

(3) Consiliul național se întrunește în sesiuni trimestriale și extraordinare.

(4) În cadrul Consiliului național funcționează Comisia națională de specialitate a asistenților medicali generaliști, Comisia națională de specialitate a moașelor, comisii naționale de specialitate pentru celelalte specialități ale asistenților medicali, Comisia națională de disciplină, precum și departamente și compartimente de specialitate.

Art. 53. – Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România este coordonat, între sesiunile Consiliului național, de Biroul executiv.

Art. 54. – (1) Biroul executiv al Consiliului Național al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România asigură activitatea permanentă a acestuia, conform prezentei legi.

(2) Biroul executiv al Consiliului național este alcătuit din președinte, 3 vicepreședinți și un secretar, aleși prin vot secret de către membrii Consiliului național.

Art. 55. – Persoanele care exercită funcții de conducere la nivel teritorial sau național în structurile Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România își mențin locul de muncă pe perioada în care îndeplinesc funcțiile respective.

Art. 56. – Organizarea alegerilor la nivel județean, respectiv al municipiului București, și la nivel național, se desfășoară odată la 4 ani, în baza regulamentului de alegeri elaborat de Biroul executiv al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România și aprobat de Consiliul național. Alegerile organizate conform Legii nr. 461/2001 privind exercitarea profesiei de asistent medical, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali din România, cu modificările și completările ulterioare, rămân valabile până la expirarea mandatului. După această dată, Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România va organiza alegeri la nivel național și va funcționa conform structurii prevăzute în prezenta lege.

Art. 57. – Veniturile Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România se constituie din:

- a) taxe de înscriere;
- b) cotizații lunare;
- c) donații, sponsorizări, potrivit legii;
- d) fonduri rezultate din diferite taxe pentru manifestări științifice și din drepturi editoriale, în condițiile legii;
- e) alte surse, cu respectarea prevederilor legale.

Secțiunea a 6-a
Răspunderea disciplinară

Art. 58. – (1) Membrii Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România care încalcă normele de exercitare a profesiei și nu respectă Codul de etică și deontologie al asistentului medical și al moșei din România răspund disciplinar, în funcție de gravitatea abaterii, și li se va aplica una dintre următoarele sancțiuni:

- a) muștrare;
- b) avertisment;
- c) suspendarea temporară a calității de membru al Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România;
- d) retragerea calității de membru al Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România și propunerea către Ministerul Sănătății de anulare a autorizației de liberă practică a profesiei pentru o perioadă limitată sau definitiv.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se aplică de către consiliul teritorial al Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d) se aplică de către Consiliul Național al Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România numai după efectuarea unei expertize de către o comisie alcătuită din cel puțin 5 membri, aprobată de acesta la propunerea comisiilor de specialitate.

Art. 59. – Concluziile anchetei și sancțiunile aplicate se comunică în scris persoanei în cauză, consiliului teritorial al Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România, persoanei juridice consemnate a contractului individual de muncă și, după caz, Ministerului Sănătății.

Art. 60. – (1) Contestațiile împotriva sancțiunilor prevăzute la art. 58 alin. (1) lit. a) și b) se pot adresa comisiei teritoriale de disciplină a Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din

România care a aplicat sancțiunea, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 58 alin. (1) lit. c) și d) pot fi contestate la judecătoria în a cărei circumscripție teritorială își desfășoară activitatea asistentul medical sau moașa sancționată, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii.

Art. 61. – Răspunderea disciplinară a membrilor Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România, prevăzută la art.58, nu exclude răspunderea civilă, contravențională și penală.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 62. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordinul Asistenților Medicali din România își schimbă denumirea în Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România și Registrul unic național al Asistenților Medicali din România își schimbă denumirea în Registrul unic național al Asistenților Medicali și Moașelor din România.

(2) Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România funcționează în baza prezentei legi și în baza reglementărilor proprii, elaborate în conformitate cu prevederile acesteia.

Art. 63. – (1) În vederea facilitării accesului la exercițiul profesiei de asistent medical generalist și, respectiv, a profesiei de moașă pe teritoriul României, Ministerul Sănătății, în colaborare cu Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România, recunoaște calificările de asistent medical generalist și, respectiv, de moașă, dobândite în conformitate cu normele Uniunii Europene, într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, de cetățenii acestor state, iar încadrarea în muncă se face conform legii.

(2) Normele privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de asistent medical generalist și, respectiv, de moașă, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un stat aparținând Spațiului Economic European și de Confederația Elvețiană, cetățenilor acestora, se elaborează de către Ministerul Sănătății, în colaborare cu Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Normele privind definirea titlurilor profesionale și a domeniilor de activitate pentru asistenții medicali formați în celelalte specialități se elaborează de către Ministerul Sănătății, în colaborare cu Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România, în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 64. – Calificările profesionale dobândite de asistenții medicali cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, în altă specialitate decât cea de asistent medical generalist, se recunosc în scop profesional de către Ministerul Educației și Cercetării.

Art. 65. – Practicarea profesiei de asistent medical și a profesiei de moașă de către persoanele care nu au această calitate constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului penal.

Art. 66. – Perfecționarea asistenților medicali și a moașelor se poate face prin specializări și competențe conform normelor elaborate de Ministerul Sănătății, în colaborare cu Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România.

Art. 67. – În sensul prezentei legi, profesia de asistent medical de farmacie, profesia de optician medical și profesia de tehnician dentar se asimilează profesiei de asistent medical.

Art. 68. – Codul de etică și deontologie al asistentului medical și al moșei din România, precum și deciziile Consiliului Național al Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România, care privesc organizarea și funcționarea acestuia se publică de către Consiliul Național al Ordinului Asistenților Medicali și Moșelor din România în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 69. – (1) Anexele nr. 1 și nr. 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

(2) Titlul profesional de asistent medical generalist și titlul profesional de moșă se modifică numai prin lege.

(3) Celelalte titluri profesionale de asistent medical prevăzute în anexa nr. 1 lit. C din prezenta lege se modifică și se completează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 70. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 461/2001 privind exercitarea profesiei de asistent medical, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 31 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României în condițiile articolului 77 alineatul (2), cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

A. TITLURI OFICIALE DE CALIFICARE DE ASISTENT MEDICAL

I. Titluri oficiale de calificare de asistent medical dobândite în România

Asistent medical cu studii medii - diplomă de absolvire liceu sanitar cu durata de 5 ani, eliberată de Ministerul Învățământului și Științei

Asistent medical cu studii postliceale

- a) diplomă de absolvire școală postliceală sanitară sau diploma de școală tehnică sanitară eliberată de Ministerul Sănătății, Ministerul Învățământului și Științei/Ministerul Educației Naționale;
- b) certificat de absolvire școală postliceală sanitară, eliberat de Ministerul Educației Naționale/Ministerul Educației și Cercetării;
- c) certificat de competențe profesionale eliberat de Ministerul Educației și Cercetării/Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului;
- d) atestat eliberat de Ministerul Învățământului și Ministerul Sănătății

Asistent medical cu studii superioare de scurtă durată - diplomă de absolvire colegiu universitar de profil, eliberată de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului

Asistent medical cu studii superioare de lungă durată - diplomă de licență, eliberată de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului

II. Diplome, certificate, titluri sau alte dovezi de calificare într-unul din domeniile care fac obiectul de activitate a profesiei de asistent medical în România, obținute sau, după caz, recunoscute într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un stat membru aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană, respectiv atestatul de echivalare emis de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului în cazul dovezilor de calificare dobândite într-un stat terț și care nu au fost recunoscute de unul din statele membre enumerate.

B. TITLURI OFICIALE DE CALIFICARE DE ASISTENT MEDICAL GENERALIST

I. Titluri oficiale de calificare de asistent medical generalist dobândite în România

Asistent medical generalist	a) atestat de echivalare de studii de asistent medical generalist, asistent medical medicină generală; b) diplomă de absolvire școală postliceală sanitară în specialitatea: asistent medical medicină generală, asistent medical generalist, eliberată de Ministerul Sănătății sau Ministerul Învățământului și Științei; c) certificat de absolvire școală postliceală sanitară în specialitatea: asistent medical generalist, asistent medical medicină generală, eliberat de Ministerul Educației Naționale/Ministerul Educației și Cercetării; d) certificat de competențe profesionale, eliberat de Ministerul Educației și Cercetării/Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului; e) una din diplomele prevăzute la Anexa nr.1, și certificat de confirmare ca asistent medical generalist sau asistent medical medicină generală, eliberat de Ministerul Sănătății
Asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată	- diplomă de absolvire colegiu universitar de profil, eliberată de: Ministerul Educației Naționale, Ministerul Educației și Cercetării/Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului
Asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	diplomă de licență, eliberată de: Ministerul Educației și Cercetării/Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului

II. Diplome, certificate, titluri sau alte dovezi de calificare de asistent medical responsabil de îngrijiri generale eliberate, sau după caz, recunoscute de un stat membru al Uniunii europene, de un stat membru aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora sau, respectiv, atestatul de echivalare emis de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului în cazul dovezilor de calificare de asistent medical generalist dobândite într-un stat terț și care nu au fost recunoscute de unul din statele membre menționate.

C. TITLURI PROFESIONALE DE ASISTENT MEDICAL

Asistent medical generalist

Asistent medical de îngrijiri generale de sănătate

Asistent medical obstetrică-ginecologie

Asistent medical pediatrie

Asistent medical balneofizioterapie

Asistent medical igienă

Asistent medical igienă și sănătate publică

Asistent medical laborator clinic

Asistent medical radiologie și imagistică

Asistent medical farmacie

Asistent medico-social

Asistent medical de nutriție și dietetică

Asistent medical de ocrotire

Asistent de balneo-fiziokinetoterapie și recuperare

Asistent medical de urgențe medico-chirurgicale

Asistent de profilaxie stomatologică

Asistent igienist pentru cabinet stomatologic

Asistent pentru stomatologie asistență dentară

A. TITLURI OFICIALE DE CALIFICARE ÎN PROFESIA DE MOAȘĂ

I. Titluri oficiale de calificare de moașă, obținute în România

Moașă

a) atestat de echivalare în specialitatea asistent medical obstetrică-ginecologie, eliberat de Ministerul Învățământului și Științei și Ministerul Sănătății;

b) diplomă de absolvire școală sanitară postliceală în specialitatea: asistent medical obstetrică-ginecologie, eliberată de Ministerul Sănătății, Ministerul Învățământului și Științei;

c) certificat de absolvire școală postliceală sanitară în specialitatea: asistent medical obstetrică-ginecologie, eliberat de Ministerul Educației Naționale/Ministerul Educației și Cercetării;

d) una din diplomele prevăzute în Anexa nr.1 A care atestă formarea în alt domeniu de activitate a asistentului medical și certificat de confirmare ca asistent medical de obstetrică-ginecologie, eliberat de Ministerul Sănătății.

Moașă cu studii superioare de lungă durată - diplomă de licență

II. Diplome, certificate, titluri sau alte dovezi de calificare de moașă eliberate, sau după caz, recunoscute de un stat membru al Uniunii Europene, de un stat membru aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora, sau respectiv atestatul de echivalare emis de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului în cazul dovezilor de calificare de moașă într-un stat terț și care nu au fost recunoscute de unul din statele membre menționate.

B. TITLUL PROFESIONAL: MOAȘĂ, ASISTENT MEDICAL OBSTETRICĂ-GINECOLOGIE